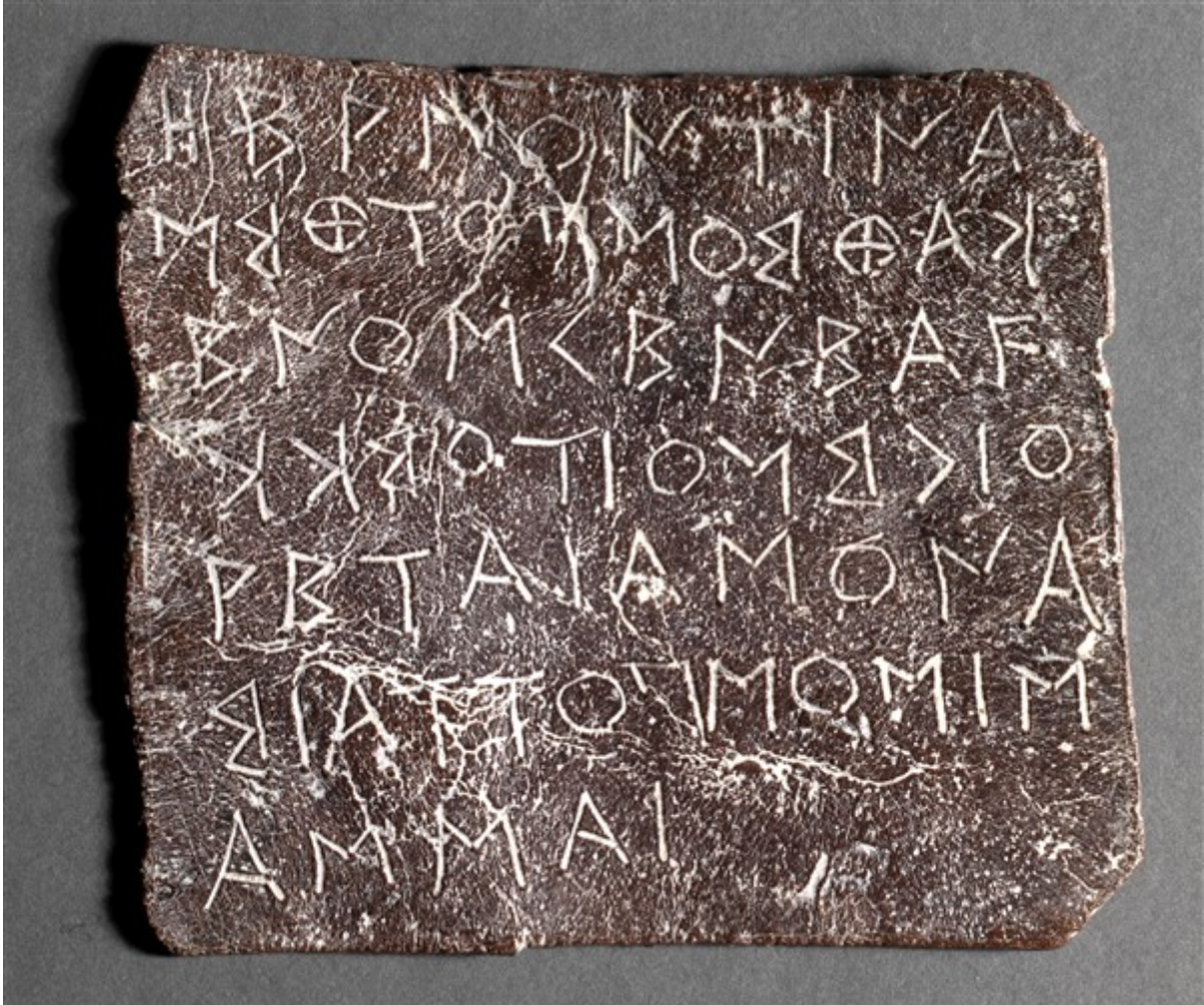
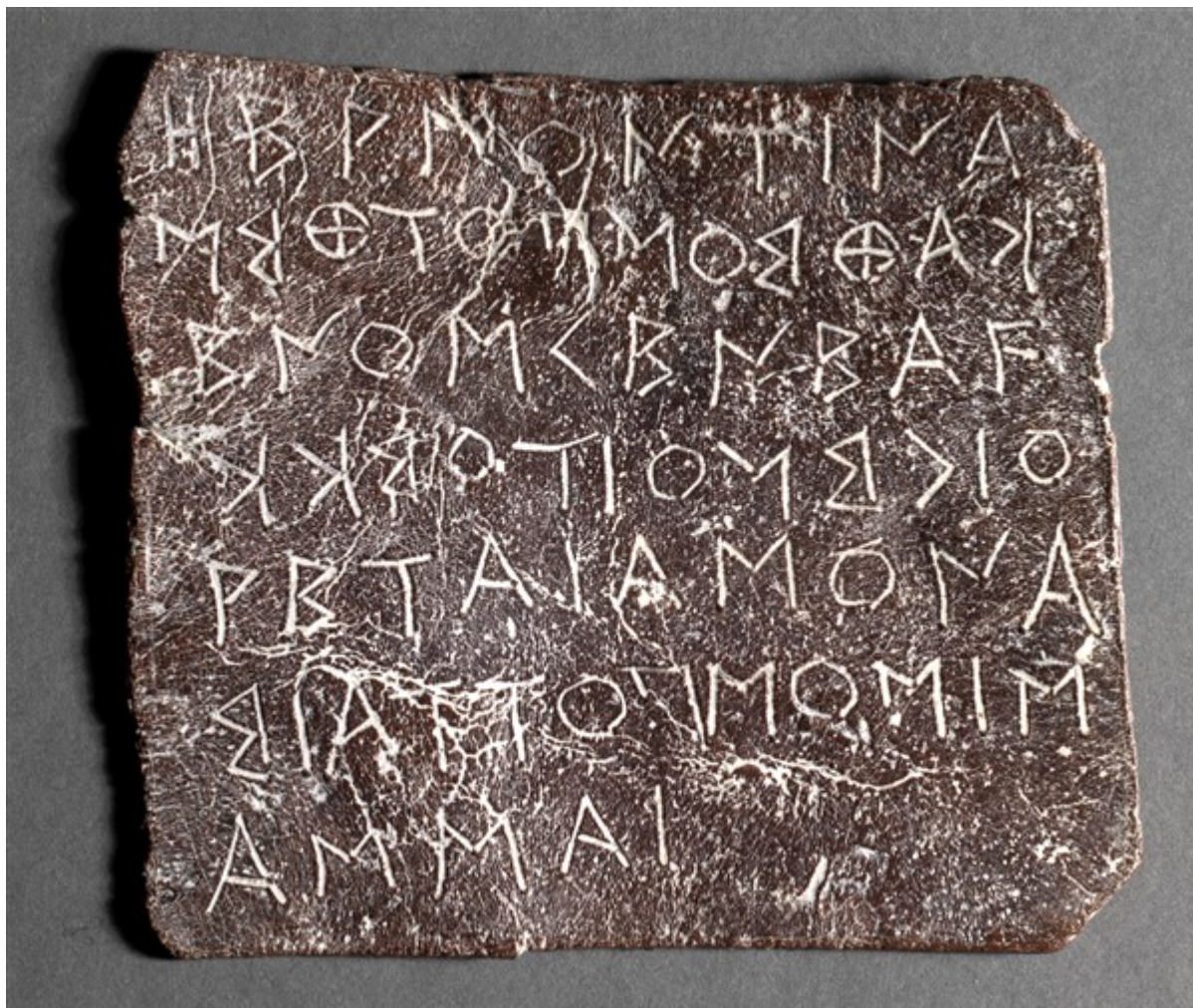

Τα μυστικά του μαντείου της Δωδώνης στον κατάλογο της UNESCO

[Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Ιστορία, Αρχαιολογία, Παλαιογραφία, Στρατιωτικά & Εθνικά θέματα](#)

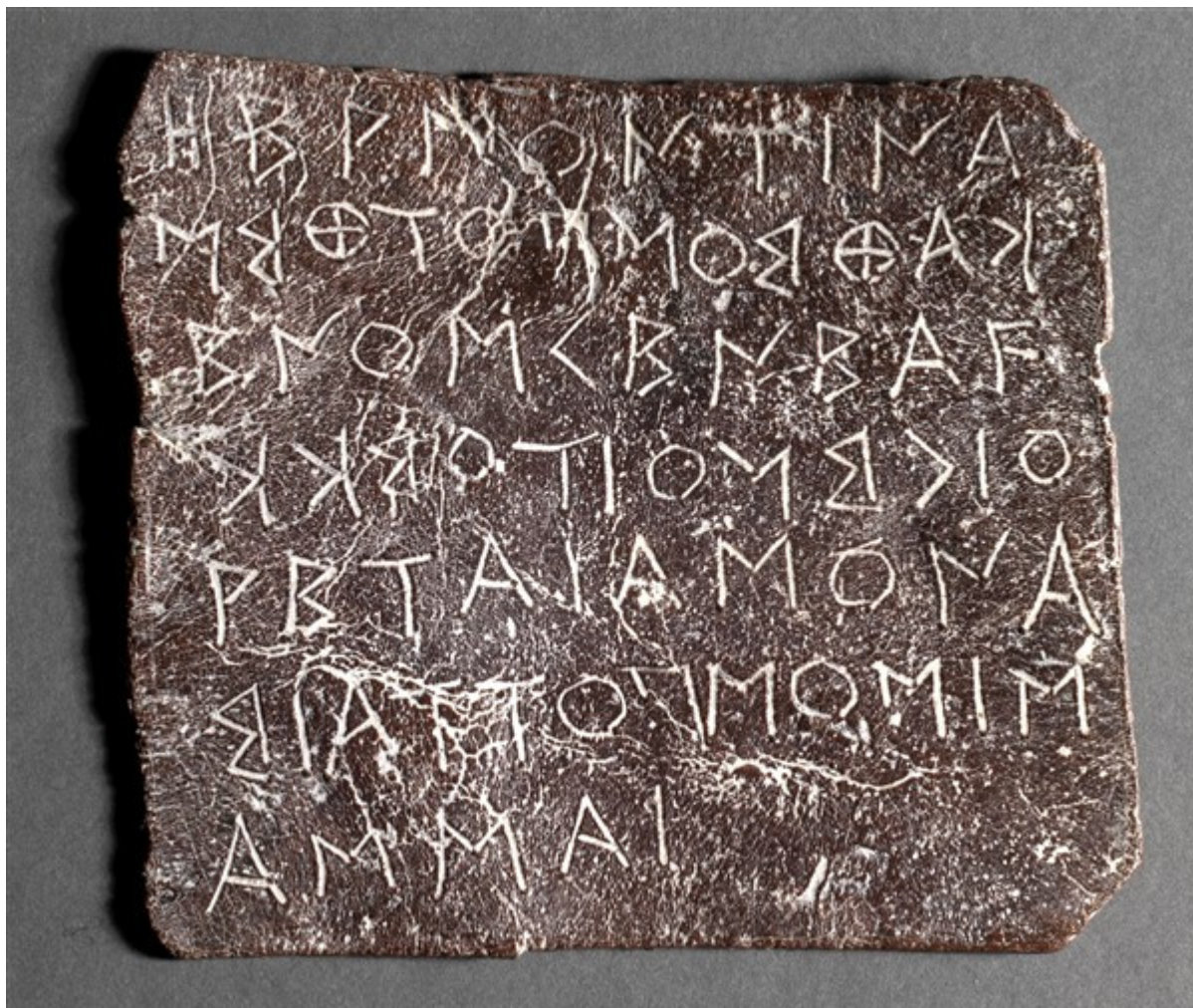
Εφόσον η Διεθνής Συμβουλευτική Επιτροπή του Προγράμματος προκρίνει την εγγραφή των πινακίων της Δωδώνης στον αντίστοιχο Κατάλογο, θα πρόκειται για την δεύτερη ελληνική εγγραφή

M12 015

Το Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού υπέβαλε στο πρόγραμμα της UNESCO «Μνήμη του Κόσμου» (International Memory of the World Register) πρόταση υποψηφιότητας για τα χρηστήρια πινάκια-«ελάσματα» του ιερού και του μαντείου του Διός και της Διώνης, στη Δωδώνη.

Ο φάκελος της υποψηφιότητας, τον οποίο συνέταξε η Εφορεία Αρχαιοτήτων Ιωαννίνων και επιμελήθηκε η Διεύθυνση Προϊστορικών και Κλασικών Αρχαιοτήτων, προωθήθηκε σε συνεργασία με την Ελληνική Εθνική Επιτροπή για την UNESCO και φέρει την υποστήριξη της τοπικής κοινωνίας και του Δήμου Δωδώνης, αλλά και της επιστημονικής κοινότητας.

Τα χρηστήρια πινάκια της Δωδώνης αποτελούν ένα μοναδικό, παγκοσμίως, σύνολο, με σημαντική συμβολή στη μελέτη της αρχαίας ελληνικής γλώσσας και θρησκείας. Πρόκειται για τμήματα από εύθραυστα, λεπτά φύλλα μολύβδου, πάνω στα οποία χαρασσόνταν τα ερωτήματα των προσκυνητών του μαντείου, αλλά και η χρησιμοδότηση που λάμβαναν. Συνολικά έχουν εντοπιστεί και δημοσιευτεί 4.216 επιγραφές, που χρονολογούνται με βάση τη γραφή, από τα τέλη του 6ου αι. π.Χ. έως τα μέσα του 2ου αι. π.Χ.

Με την αφορμή της κατάθεσης της υποψηφιότητας, την Παρασκευή 19 Νοεμβρίου, η Υπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού Λίνα Μενδώνη έκανε την ακόλουθη δήλωση:

«Το πρόγραμμα της UNESCO «Μνήμη του Κόσμου» έχει βασικό του στόχο την διαφύλαξη -από την λήθη και την φθορά- και την ανάδειξη -μέσω της πλήρους προσβασιμότητας- της «τεκμηριωμένης κληρονομιάς» της ανθρωπότητας, δηλαδή χειρόγραφα, εικονογραφήσεις, αρχειακό υλικό, ταινίες κ.ά. Τα χρηστήρια πινακία περιλαμβάνουν πληροφορίες, σχεδόν για κάθε πτυχή της κλασικής και ελληνιστικής Ελλάδας. Έτσι, αναδεικνύονται ζητήματα κοινωνικά, όπως η απελευθέρωση δούλων, η αντιμετώπιση της φτώχειας, η μετανάστευση, αλλά και εμπορικά ή οικονομικά, όπως οι παραγωγές μαλλιού και σιτηρών, η εξέλιξη συναλλαγών, η δυνατότητα εξόφλησης χρεών, καθώς και ζητήματα από τον κόσμο των συναισθημάτων, όπως η πορεία του γάμου, η δυνατότητα τεκνοποιίας, η αντιμετώπιση της χρεΐας ή της απιστίας. Παράλληλα, παρέχεται πλήθος επιγραφικών δεδομένων, όπως η μορφή και η εξέλιξη των γραμμάτων ή η διατύπωση του συμπυκνωμένου λόγου. Η αξία του συνόλου των χρηστηρίων ελασμάτων της Δωδώνης έγκειται στην μοναδικότητα αυτού του υλικού, το οποίο συμβάλλει ουσιαστικά στις γνώσεις μας για την αρχαία ελληνική θρησκεία, αλλά και για την καθημερινή ζωή των αρχαίων Ελλήνων, οι αγωνίες των οποίων ήταν αντίστοιχες των σημερινών. Η εγγραφή των χρηστηρίων πινακίων της Δωδώνης στον Κατάλογο της UNESCO «Μνήμη του Κόσμου», ενός προγράμματος που επιδιώκει να διαφυλάξει από τη λήθη τα σημαντικότερα γραπτά τεκμήρια της ανθρωπότητας, αναμένεται να προδώσει πολλαπλά οφέλη, όχι μόνον στο μοναδικό αυτό αρχαιολογικό σύνολο -το μεγαλύτερο μέρος του οποίου φυλάσσεται στο

Αρχαιολογικό Μουσείο Ιωαννίνων- που θα προβληθεί παγκοσμίως μέσω του διεθνούς οργανισμού, αλλά και στον εξαιρετικά σημαντικό αρχαιολογικό χώρο της Δωδώνης και στο Μουσείο των Ιωαννίνων».

Μια ακόμα ιδιαιτερότητα του συνόλου των ενεπίγραφων πινακίων της Δωδώνης, συνίσταται στο γεγονός πως η μεγάλη πλειονότητα του είναι γραμμένη από απλούς ανθρώπους ή από εκπροσώπους τους, δίνοντας με τον τρόπο αυτό προσωπική φωνή σε εκατοντάδες απλούς και καθημερινούς ανθρώπους που δεν είχαν τη δυνατότητα έκφρασης σε άλλα μέσα. Από αυτή την αδιαμεσολάβητη φωνή γινόμαστε μάρτυρες για τα άγχη, τις αγωνίες και τα καθημερινά προβλήματα του αρχαίου ελληνικού κόσμου, που ελάχιστα διαφέρουν από τα αντίστοιχα σημερινά.

Εφόσον η Διεθνής Συμβουλευτική Επιτροπή του Προγράμματος προκρίνει την εγγραφή των πινακίων της Δωδώνης στον αντίστοιχο Κατάλογο, θα πρόκειται για την δεύτερη ελληνική εγγραφή. Η πρώτη ελληνική αφορά στον Πάπυρο του

Δερβενίου, το οποίο αποτελεί το αρχαιότερο σωζόμενο βιβλίο της Ευρώπης, χρονολογούμενο στον 4ο αι. π.Χ., ενώ το περιεχόμενό του φέρεται να αφορά σε παλαιότερο κείμενο του 5ου αι. π.Χ.

Πηγή: in.gr